

det atter kommer tilbage til Folkethinget, vil ogsaa i flere specielle Sager Noget være af den Betydning, at det burde rettes med; men iøvrigt maa jeg, ligesom et andet Medlem af Udvalget, formene, at de ikke ville være af den Betydning, at de for Diebliffet alene i og for sig burde foranledige, at Lovforslaget blev sendt tilbage til Behandling i det andet Thing.

Funder: Det forholder sig vistnok, som den ærede Ordfører bemærkede, at det vigtigste Principspørgsmaal i denne Sag er Spørgsmaalet angaaende den kjøbenhavnske Consumtion. Da jeg i Forening med 3 ærede Medlemmer af Udvalget har troet, ikke at kunne tiltræde den Beslutning, som i denne Henseende er taget af det andet Thing, skal jeg tillade mig at ytre nogle Ord derom. Jeg skal først tillade mig at yse, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Det forekommer mig, at det, der af den ærede Ordfører blev anført mod os, egentligt slet ikke rammer os. Vi ansee dette Spørgsmaal væsentligt for et finantsielt Spørgsmaal; vi have ingenlunde meent, at Consumtionen bestandigt skulde vedblive at hvile paa Kjøbenhavn, vor Indstilling gaaer heller ingenlunde ud derpaa, den gaaer ikke engang ud paa, at den skulde vedblive indtil videre, hvorved vi kunde maaffee have givet Mistanke om, at det var vor Mening, at vi vilde forebygge, at den nogensinde blev ophævet. Vi have kun andraget paa en Udsættelse, vi have villet forebygge, at man ophævede Consumtionen i Kjøbenhavn paa en Tid, da man ikke kunde paa-vise, hvorledes Finantserne skulde blive dækkede for det derved opstaaede Tab. Den Sum, hvorom der er Spørgsmaal, er en Sum af omtrent 4 Tønder Guld. Jeg skal tillade mig at betjene mig af runde Tal, fordi det er vanskelig i det Hele at forhandle om Tal og dobbelt vanskeligt, naar man vil holde sig til exacte Størrelser. Altsaa den Sum, hvorom der er Spørgsmaal, er 4 Tønder Guld, og jeg vil bede Thinget lægge Mærke til, at det

er en meget betydelig Sum, at det er en Sum med 5 Muller — og man har med Rette advaret om at være forsigtig, naar man skal regne med sige Summer — at det er en Sum af 4 Tønder Guld ikke een gang for alle, men en Sum af 4 Tønder Guld aarligt, altsaa en Sum, der svarer til Renten af en Capital paa 10 Millioner Rbd. eller omtrent $\frac{1}{12}$ af hele den danske Statsgjæld. Denne Sum deler sig i 2 Dele, hvoraf de 2 Tønder Guld svare omtrent til Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn, saaledes som den nu bestaaer, og de andre 2 til de ophævede Afgifter i Kjøbenhavn, hvoraf den vigtigste er Formalingsafgiften, og dertil kan ogsaa henregnes den Redsættelse i Brændeviinsproductionsafgiften, som Kjøbenhavn har faaet til samme Tid, som denne Afgift blev forhøiet for de øvrige Dele af Landet. — Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt kunne Finantserne undvære denne Sum eller nogen Deel deraf og hvis ikke, hvorledes bliver da denne Sum at erstatte? Det første Spørgsmaal er vistnok meget let besvaret; Finantserne kunne ikke undvære noget af denne Sum; der er vel neppe en eneste her i Thinget, som vilde mene, at de kunde undvære om ogsaa blot en eneste Skilling deraf. Et hermed beslægtet Spørgsmaal er, om man desuagtet tør give Slip paa denne Sum, uden at man er aldeles sikker paa at have Noget at sætte istedet. Dette har den høitærede Finantsminister besvaret saaledes, at han har meent, at han dog kunde regne paa, at der af den Indkomstskat, han har foreslaaet, kunde indkomme 100,000 Rbd., men at han heller ikke kunde stole paa denne Indkomstskat, forsaavidt mere angaaer end disse 100,000 Rbd. Derimod har han meent, at hvad de øvrige 300,000 Rbd. angik, skulde de 200,000 Rbd. vedblive at indkomme ligesom hidtil gjennem Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn, og det tredje 100,000 Rbd. skulde indvindes ved Forhøielsen af visse Consumtionsafgifter.